No. 2162 Zaterdag 13 Juni 1925. 42ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Haven van Liverpool.

De overheersching ter zee verzekerde Engeland zich sedert het begin der vorige eeuw. En die overheersching bleek tot op dën dag van heden onontbeerlijk voor het behoud en de veiligheid van het Britsche Rijk.

Naar gelang de Engelsche nijverheid zich snel uitbreidde, liet zich ook de behoefte aan een geregelde aanvoer van grondstoffen en ruw materiaal meer en meer gevoelen voor de steeds in aantal toenemende fabrieken, ook van voedingsmiddelen voor de steeds aangroeiende bevolking van het koninkrijk, terwijl van den anderen kant de vraag naar de voortbrengselen der Engelsche industrie al meer en meer bewees dat de koloniën een levenskwestie bleek, noodzakelijk voor het bestaan van een handeldrijvend land.

De katoen- en tabaksplantages in Amerika, van thee en indigo in Indië, de schapenteelt in Australië en Nieuw-Zeeland, de tarwe-aanplant en veeteelt in verschillende andere gedeelte van de aarde bleken onmisbaar voor Engeland, en daar de bevolking dier landen voor het grootste deel van denzelfden stam was, scheen het niet meer dan natuurlijk, dat die overzeesche medeburgers zich tot Engeland wendden voor het aanschaffen van koopwaren, fabrieksproducten of van andere artikelen, die ze zelf niet konden vervaardigen.

Men kan tegenwoordig zeggen, dat Engeland de geheele wereld noodig heeft als haar afzetgebied, en als het wijs doet, zal het haar eigen hulpmiddelen alsmede haar afzetgebied zoo intens mogelijk trachten uitbreiden. Het is een niet genoeg te waardeeren voorrecht, dat Engeland zaken drijft met volken, die dezelfde geschiedenis, dezelfde opvattingen hebben van vrijheid en rechtvaardigheid, eerlijkheid en standvastigheid in handelsrelaties en andere opzichten, zonder daarbij nog te rekenen het groote voordeel van onafhankelijk te zijn voor het betrekken van levensmiddelen en ruw materiaal uit vreemde landen.

Door het voorgaande zal men wel tot de overtuiging komen dat het vermeerderen van transportmiddelen ter zee een dringende noodzakelijkheid is geworden en geleid heeft tot het bouwen van de groote zeeschepen, waardoor Engeland de voornaamste verscheper is geworden, wat niet alleen aan zijn eigen handel meer vastheid gaf, maar ook door de van vreemden verdiende vrachten zijn eigen invoer hielp betalen.

In vorige eeuwen trokken de Engelsche gelukzoekers van uit Bristol, Southampton en de havens aan de Devon gelegen, naar zee. Doch met het toenemen der tonnenmaat der schepen en de ontwikkeling der nijverheid in het Noorden van Engeland werd de aandacht getrokken op de voordeelen die de ligging van de haven van Liverpool aanbood.

De geschiedenis van Liverpool van den tijd, dat het de eerste charter van Koning John kreeg, is alleen van belang voor oudheidkundigen of voor de inwoners der stad, doch van weinig nationale beteekenis. Eerst bij het begin der XVIIIe eeuw toen Engeland de plaats van eerste natie op het gebied van scheepvaart, handel en nijverheid veroverde, begint ook de opkomst van Liverpool als toegangsweg tot het Noorden.

Tegenwoordig heeft Liverpool een jaarlijksche tonnenmaat van 30 millioen ton voor in- en uitgaande schepen en concurreert scherp met Londen. De *uitvoer* van Liverpool is grooter dan die van welke twee of drie andere havens te zamen, ook Londen hierbij niet uitgezonderd. Alleen de *invoer* moet onderdoen voor Londen, doch alleen wat de *waarde* betreft; maar niet wat de tonnenmaat of de omvang betreft.

In tegenstelling met ieder andere groote stad, heeft Liverpool zich van het begin van haar ontstaan ontwikkeld als overzeehaven, en zoo heeft zich de stad van lieverlede rondom de haven uitgebreid.

Tegenwoordig moeten de voorsteden: Birkenhead, Bootle en Wallasey, alhoewel het ieder zijn eigen gemeenteraad heeft, toch beschouwd worden, in zoover het handel en transport betreft, een ondeelbaar gedeelte van Liverpool uit te maken.

Die allen te zamen vormen een grooten cirkel, waarin een bevolking leeft van ongeveer *anderhalf millioen* inwoners, die voor hun bestaan geheel en al afhankelijk zijn van de haven, die het in twee secties verdeelt.

Aan den kant van Liverpool strekken zich langs de rivier over een afstand van 9 mijlen de dokken en scheepswerven en aanlegsteigers uit, terwijl tusschen Birkenhaed en Wallasey aan de zijde van Cheshire deze tot 3 mijlen ver het land indringen.

Als natuurlijk gevolg hiervan zijn de inwoners van hun vroegste jeugd het in- en uitvaren der schepen te zien, die de zeven zeeën doorkruisen.

In de straten van het centrum van het scheeps- en handelsverkeer ziet men voortdurend van en naar de dokken en aanlegplaatsen allerlei voertuigen met ruw materialen of nijverheidsproducten van alle werelddeelen.

Reeds in de eerste levensjaren wordt de gedachte van het verkeer met de overzeesche gewesten in de hoofden van het opkomend geslacht ingeprent. Daarom is het ook heel natuurlijk dat met Londen ook Liverpool beschouwd wordt als de meest cosmopolitische en imperialistische stad.

De groote medische school van Liverpool voor het bestudeeren van *tropische ziekten*, de eerste en de wegwijzer van alle andere dergelijke inrichtingen, werd opgericht door de wijsheid, het doorzicht en de grootmoedigheid van de Liverpoolsche kooplieden. Deze leverde niet alleen theoretisch werk van onschatbare wetenschappelijke waarde, maar héeft ook practisch mogelijk gemaakt dat het blanke ras vrijwel gezond bleef in streken, die vroeger bekend stonden als het „graf van den blanke".

In den ontzaggelijken handel van Canada met Engeland heeft Liverpool het leeuwendeel. Wekelijks worden van daar groote voorraden van levensmiddelen enz. aangevoerd en verder doorgezonden naar het mét millioenen bevolkte industriegebied van Lancashire en Yorkhire.

Voor den oorlog was er een groote toevloed van emigranten naar de Noordelijke Dominions en tot heden, al is de emigratie beperkt, gaat toch het grootste deel landverhuizers over Liverpool naar hun bestemming.

Ook de groote handel van Lancashire met Indië gaat eveneens over Liverpool en al doen de stoombooten op de terugreis ook Londen aan om een groot deel van hun lading daar te lossen, toch komt weer een groot deel hiervan te Liverpool terecht ter verdere verdeeling over het geheele land.

Vroeger werd Engelsch Indië door Liverpool ook van zout voorzien. In 1874 verscheepte Liverpool nog over de 200.000 ton zout naar Indië. Doch de invoer van goedkooper zout heeft daarin verandering gebracht, zoodat het zoutexport erg is afgenomen, maar ook nu nog voert Liverpool nog groote hoeveelheen van alkali en andere chemische producten naar Indië uit, waarvan de welvaart van het geheele rijk afhangt.

Daar is geen enkele haven hetzij in de Dominions of in de koloniën, die niet op de een of andere wijze met Liverpool in verbinding staat.

Reeds voor 20 jaar geleden werd de haven van Liverpool aangedaan door de stoombooten van 55 verschillende stoomvaartschappijen en dat is sedert dien tijd niet verminderd.

Volgens de zeer recente mededeelingen van den Venezolaanschen Consul Generaal te Liverpool, den Heer S. A. Mendoza, bedroeg de export van Venezuela naar Liverpool in 1909 een waarde van 12 millioen bolivar, terwijl dit in 1924 reeds gestegen was tot 45½ millioen bolivar.

In de gemeenschappelijke belangen van Britannië met de overige deelen van het Rijk blijft Liverpool de groote schakel in den keten, die ze aan elkaar verbindt.

Zoowel historisch, als geographischen commercieel is Liverpool de grootste haven van het Britsche Rijk.

(Overseas.)

Een nieuwe Generaal.

Sinds het overlijden van den Hoog Eerw. Pater LUDOVICUS THEISSLING, die op 2 Mei ll. te Rome overleed, — de eenige Hollander, die in de 7 eeuwen van haar bestaan aan het hoofd stond der geheele Dominikaner-orde, — is rechtens zijn opvolger geworden de Provinciaal Overste van het land, waar het eerstvolgend Generaal kapittel der Orde zal gehouden worden. En hiervoor is Avila in Spanje aangewezen, dat het hoofdklooster en studiehuis is van de provincie der Philippijnen.

De Provinciaal Overste hiervan is de Hoog Eerw. Pater SERAPIUS TA-

ALLERLEI.

Het Rotorschip van Flettner.

Dr. FLETTNER heeft aan een vertegenwoordiger van het „*Berliner Tageblatt*" het volgende medegedeeld: De reis van de „*Buckau*" naar Engeland heeft aan alle verwachtingen beantwoord.

De orkaan, die het schip te doorstaan had en welke zes trappen en een reddingsboot kapot sloeg, was een prachtige gelegenheid het vaartuig onder ongunstige omstandigheden te beproeven.

Het schip is stabiel en de rotoren wegen veel minder dan zeilen. Dat is vooral het groote voordeel.

Binnenkort zullen een aantal rotorschepen van veel grooter afmetingen dan de „*Buckau*" op stapel staan. Het Rijk heeft er een van 3000 ton besteld, dat 85 M. lang wordt en in vele opzichten van de „*Buckau*" afwijkt. Het zal slechts één rotor krijgen en wel midscheeps, met de commandobrug en het stuurhuis er omheen gebouwd. Verder zijn er nog plannen betreffende eenige schepen van 5000 tot 10.000 ton. Eerst met het van stapel loopen van zulke groote schepen zullen de voordeelen van de rotoren duidelijk aan den dag treden.

Bij een zeilschip van 2500 ton weegt de takelage 250 ton, bij een rotorschip van de zelfde afmetingen slechts 25 ton. Een 500 tons zeilschip heeft masten van 60 M. hoogte noodig, terwijl een rotor in dat geval slechts 40 M. behoeft te zijn.

De „Buckau" heeft getoond zeer goed met 18 á 20 graden in den wind te kunnen loopen, terwijl een zeilschip 50 á 60 graden noodig heeft. Hierdoor worden wegen geopend, welke tot nu toe voor de zeilvaart gesloten waren, als b.v. de straat van Magellaan en eventueel ook het kanaal van Panama.

Wat de Engelsche bladen over de financieele resultaten van de „*Buckau*"-reis over de Noordzee vertellen, houdt in zooverre geen steek, dat deze tocht niet als een gewone proefneming bedoeld was.

Het eerste rotorjacht zal over drie weken op de Wannsee bij Berlijn te zien zijn. In Bremen bestaan er ook al reeds en bovendien staan er een groot aantal op stapel.

Buitenlandsche zeilclubs, zooals b.v. de Belgische, hebben bestellingen voor rotorjachts geplaatst. Ten slotte zal de rotorkrachttoren in Berlijn in drie maanden klaar zijn. Het is een soort vierwiekige molen, die alleen als proef dient. Het volgend jaar zal een reusachtige toren gebouwd worden in staat 1000 Kilowatt electrische kracht te leveren. Er worden ook nog andere proeven genomen, waarover echter, met het oog op de patenten, voorloopig gezwegen moet worden.

Het aantal vrijmetselaars.

Te Leipzig wordt een jaarboek uitgegeven over de Vrijmetselarij, genaamd Van Dalenskalender

De Van Dalens-kalender over 1924 zegt, dat er over heel de wereld thans 3.451.112 vrijmetselaars verspreid zijn, verdeeld in 26.788 loges.

In tien jaar is het aantal vrijmetselaars met 1.300.000 toegenomen.

Deze groei komt vooral van de Ver. Staten, waar men ongeveer 2.752.000 adepten telt, d.i. ongeveer 1.200.000 meer dan in 1914. De Ver. Staten leveren dus bijna 80% der vrijmetselarij.

Engeland telt 312.000 vrijmetselaars verdeeld in 864 loges.

Duitschland heeft 80.000 ridders van het truweel, die den Zweedschen ritus volgen.

Frankrijk met zijn koloniën telt ongeveer 50.000 vrijmetselaars.

Italië telt 25.000 vrijmetselaars, verdeeld over 507 loges en 183 loges van den Schotschen ritus, de Italiaansche loges uit den vreemde er in begrepen (66 symbolieke en 25 Schotsche)

De Schotsche vrijmetselarij, van de „piazza di Gesu", waar aan het hoofd staat de protestantsche predikant Fera, telt 380 Schotsche loges en 91 symbolieke. Het getal harer aanhangers is niet vermeld.

Nederland telt 8.167 vrijmetselaars, d.i. een 3000 tal meer dan betrekkelijk weinig jaren geleden. Denemarken 6000. Spanje 4700. Zwitserland 4500, verdeeld over 30 loges. België 4100. Te Brussel zal dit jaar, van 25 tot 28 September, het internationale congres der Vrijmetselarij gehouden worden. Portugal bezit 3000 vrijmetselaars. Turkije 2600. Griekenland, Bulgarije, Oostenrijk tellen er elk een duizendtal.

Voor zoover wij weten, is noch door de Loges alhier, noch van andere zijde het aantal vrijmetselaars op Curaçao ooit publiek gemaakt. Wij weten zeker, dat dit getal aan de buitenstaanders erg zal tegenvallen.

Uit *officieele* gegevens weten wij, dat volgens het jaarverslag 1921, de loge *De Vergenoeging* alhier 126 leden had.

Bovendien werden toen opgegeven voor **Curaçao** in totaal

	over 1920	*over 1921*
aantal loges	2	3
„ leden	166	177
voorgestelde candidaten	12	12
aangenomen candidaten	12	0

Door de oprichting van de Loge *Acacia* zal natuurlijk een verschuiving van het aantal leden van elke loge hebben plaats gehad.

De nieuwste uitvinding op Radio-gebied.

Er is zeker geen uitvinding der laatste jaren op technisch gebied geweest, die in een korte spanne tijds zich zoo snel tot de grens der volmaaktheid heeft ontwikkeld als die van de draadlooze telefonie. Wie zal voor een paar jaren hebben gedacht, dat men reeds in 1925 draadloos-telefonisch zou kunnen luisteren naar de voornaamste zendstations van Europa met een toestel zonder antenne, zonder accumulator en zonder anodenbatterij?

De nieuwste nieuwigheid op Radiogebied is de „*Radio-Secteur*", een Fransch toestel, reeds in Holland alom verkrijgbaar. Men krijgt dit in zijn woning, steekt een z.g. steker in een „stop-contact" van de electrische leiding of in de sok van een electrische lamp en is zonder eenig verder hulpapparaat in staat de stations te hooren, die op dat oogenblik concerten of voordrachten geven.

Gevaarlijke benzine in de Ver. Staten.

Nadat indertijd in een fabriek van de Standard Oil Co. te New-Jersey 5 arbeiders stierven, terwijl er 80 ziek werden ten gevolge van vergiftiging bij de bereiding van tritra-ethyl-benzine, werd de verkoop van deze benzine in New-York verboden. Overal elders in Amerika wordt de gevaarlijke benzine echter nog steeds aan automobilisten verkocht. Thans begint men een campagne om den verkoop overal in de Vereenigde Staten te verbieden.

Invoering der geeselstraf.

De Senaat van den staat Michigan heeft een wetsontwerp aangenomen, waarbij de geeselstraf weer wordt ingesteld voor lieden, die zich schuldig maken aan diefstal en roof onder gebruikmaking van of bedreiging met wapentuig.

Het wetsontwerp was al door het Huis van Afgevaardigden aangenomen, doch in een vorm die het mogelijk maakte dat ook vrouwelijke misdadigers met de zweep zouden kunnen krijgen.

De Senaat amendeerde dus het ontwerp, zoodat de geeseling alleen op mannen zal kunnen worden toegepast.

Het Huis zal zich met dat amendement wel accoord verklaren. Men weet, dat in Engeland ook nog af en toe zweepslagen worden uitgedeeld krachtens rechterlijke vonnis.

Bondig recht.

Politierechter St. John Morwood in West Ham (Engeland) geniet een bijzondere reputatie voor de korte en bondige wijze, waarop hij in één zitting van 50 tot 60 bedrijvers van kleine vergrijpen tot bekentenis weet te brengen en te veroordeelen. De *Express* geeft het volgende staaltje van zijn methode:

Beklaagde zou een jongedame op straat tegen haar wil gekust hebben en hij heeft zijn ega meegebracht om zijn *alibi* te bewijzen. De volgende dialoog ontspint zich tusschen den rechter en de vrouw:

— Welke dag was 15 April?

— Dinsdag!

— En toen was uw man den geheelen dag bij u thuis?

— Ja, want ik kan bewijzen....

— Onnoodig, want 15 April viel op een Woensdag. Erkent beklaagde nu de bewuste gekust te hebben?

'Beklaagde staat op en beweert, dat de juffrouw zich vergist moet hebben....

— Vrouwen vergissen zich nooit als ze gekust worden. Veertig shilling boete en hechtenis bij herhaling.

— Maar ik heb zooveel geld niet, schreeuwde de onfortuinlijke zondaar.

— Dan dadelijk dertig dagen hechtenis. Volgende zaak.

MAYO, Doctor in de Theologie, Philosophie en het Kerkelijk Recht. Als overste *ad interim*,—totdat in 1927 het Generaal Kapittel een definitieven Generaal kiest,—draagt hij den titel van Vicaris Generaal.

Pater TAMAYO is geboren te Espinosa de Cerrato in Castilie in Spanje op 8 November 1866. Hij legde zijn religieuse beloften af in de Orde van den H. Dominicus in het Klooster van Ocaña in Spanje op 8 Sept. 1883. Hij volgde de hoogere studies in verschillende kloosters van Spanje, met buitengewoon succès verwierf hij tenslotte den graad van Lector (Docter) in de Theologie, Docter in de Philosophie en het Canoniek Recht.

Na voltooiing zijner studies werd hij aangesteld als Hoogleeraar aan de Universiteit van Manila, de hoofdstad van de Philippijnen, waar hij met veel onderscheiding doceerde, terwijl de Aartsbisschop van Manila hem benoemde tot kanselier van het Aartsbisdom. In 1914 werd hij benoemd tot Rector Magnificus van de Universiteit aldaar, welk ambt hij bekleedde tot hij in 1917 gekozen werd tot Provinciaal van de Philippijnen.

Tijdens zijn Rectoraat aan de Universiteit viel de keuze op hem om zijn provincie te vertegenwoordigen op het generaal kapittel te Freibarg in Zwitserland in 1916, waar Pater THEISSLING als algemeen hoofd der orde verkozen werd.

In 1921 werd Pater TAMAYO weer herkozen als provinciaal der Philippijnen, welke waardigheid hij nu verwisselen zal met die van Vicaris Generaal te Rome.

Pater Tamayo bezit een schat van wetenschap en ondervinding, die hem in zijn nieuwe waardigheid goed zal te stade komen. In de uitoefening van zijn vorig ambt en de vervulling van verschillende zendingen hem toevertrouwd heeft hij een groot aantal landen zoowel van de oude als de nieuwe wereld bezocht. Hij kent van eigen aanschouwe alle kloosters in Spanje, Italië, China, Japan, de Philipijnen, en van het eiland Formosa. Zijn ambsplichten riepen hem eveneens naar Engeland, Frankrijk, Zwitserland, Duitschland en Rusland.

De provincie der Philippijnen bezit behalve de talrijke kloosters en missieposten op de Philippijnen, een groot missiegebied in Hongkong, in Noord en Oost Fokien, Yempin, Fogan, in China, in Tongkin, in Japan, en verder een 6 tal stichtingen in New-Orleans in den Staat Louisiana van de Ver.-Staten van Noord Amerika. Al deze stichtingen werden door Pater TAMAJO bezocht, zoodat ook de Ver. Staten voor hem geen onbekend terrein is. Hij is zelfs viermaal daar geweest en eens heeft hij er meer dan één jaar achtereen doorgebracht met het doel een meer grondige kennis van de Engelsche taal op te doen. Hij spreekt vloeiend Spaansch, Engelsch, Italiaansch, Fransch en Latijn.

Hij is schrijver van verschillende werken, waarvan sommige meerdere uitgaven beleefden. Deze handelen voornamelijk over het Canoniek Recht, hij schreef een Compendium van het Canoniek Recht volgens den nieuwen Codex enz. Ook schreef hij eenige ascetische werken in het Spaansch, o. a. de *Vriend van den Philippijnschen Priester* en de *Apostolische geest van den Missionaris*. Over de Universiteitsstad Manila schreef hij verschilende historische werken, één over het 7e eeuwfeest van den H. Dominicus en een ander over het *Godsdienstig Leven en de Hoogere Studiën*. Bovendien was hij tijdens zijn verblijf op de Philippijnen jarenlang Redacteur van het zeer verspreide en bekende tijdschrift *Libertas*.

Onder dezen Vicaris Generaal als hoofd kan de Orde van St. Dominicus met vertrouwen de toekomst tegemoet gaan.

De Grondslagen van het Volkenrecht.

De oud-Rijkskanselier van Oostenrijk Mgr. Dr. SEIPEL, heeft de vorige maand in Nederland een bezoek gebracht. Hij is daar officieel door H. M. de Koningin ontvangen en in den Haag en in alle Universiteitssteden officieel door alle hooge autoriteiten ontvangen en gehuldigd. In al die steden heeft Dr. Seipel wetenschappelijke voordrachten gehouden, die in den Haag door de elite op staatkundig, militair en intellectueel gebied werden bijgewoond. In de Universiteitssteden was het auditorium meer speciaal beperkt tot de professoren en studenten. In de katholieke Universiteit te Nijmegen hield de oud-Rijkskanselaar een voordracht over de *Grondslagen van het Volkenrecht*, welke werd bijgewoond door de leden van het curatorium der R. K. Universiteit, bijna alle Universiteitsprofessoren en heeren- en damesstudenten en een uitgelezen groep Nijmeegsche vrienden der Universiteit, Intellectueel Katholiek Nijmegen, talrijke geestelijken en burgerlijke autoriteiten gaven hier blijk van belangstelling.

De Rector Magnificus, de Dominicaner Pater Prof. Dr. DE LANGEN-WENDELS, leidde den geleerden spreker van den avond in met een kort, hartelijk woord en schetste even MGR. DR. SEIPEL als oud-minister van sociale aangelegenheden in Oostenrijk, als lid van de Oostenrijksche Kamer en later als bondskanselier, die het arme vertrapte Oostenrijk weer opgericht had uit zijn verval, aan zijn Oostenrijk weer nieuw geestelijk leven had ingestort en zijn karakter had teruggegeven — dank zij niet weinig Mgr. Dr. Seipel's groote staatkundige talenten en diens onverwoestbaar optimisme. Het was voor Nijmegen een voorrecht zoo'n man te hooren mededeelen van zijn wetenschap en ervaring. Spr. roemde Mgr. Dr. Seipel ook als priester en als geleerde, die zijn staathuishoudkundige en staatsideëen had vastgelegd in standaardwerken en die het voorrecht had zijn ideeën te beleven en toe te passen in het staatsbestuur.

Mgr. Dr. Seipel herstelde door zijn hooge leiding het levensevenwicht van een vertwijfeld volk en leerde zijn volk krachtigen weerstand en met goeden gezonden moed de toekomst in te zien. In hem waren daad en leven — hij paste zijn ideeën toe, tot heil van zijn volk.

Mgr. Dr. Seipel sprak hier niet tot het volk, maar als tot universiteitsvolgelingen, aan wie hij de diepste gedachten van zijn denken zou ontvouwen. Dit was dan ook een gedenkwaardige avond voor Katholiek Nijmegen.

* * *

Met geestdriftig applaus begroet, betrad nu Z. Ex. Mgr. Dr. Ignaz Seipel het podium.

Een priester met een staatsmansblik zooals maar weinigen onder al zijn tijdgenooten, een staatsman, maar tevens een socioloog, die naast de politieke vooral ook de moreele wonden weet te peilen van het leven der volken en wiens diepe omvangrijke kennis, wortelend in de eeuwige waarheden van onzen godsdienst, glashelder den weg afbakent, waarlangs alleen het diepgeschokte Europa naar opbouw en vreedzame samenwerking kan streven.

U allen weet, zoo ongeveer begon Mgr. Dr. Seipel zijn magistrale voordracht over *„Die Grundlagen des Völkerrechts"*, dat ik uit 'n land kom, waarop de oorlog in de hoogste mate verwoestend heeft gewerkt en onder welke slagen het nog steeds lijdt. Oostenrijk heeft wel het meest van al door den wereldbrand geleden; van het eenmaal zoo groote vaderland is slechts een brokstuk meer over. Wel is waar heeft dat deel niet rechtstreeks door vijandelijke verwoestingen geleden, maar het is op een andere veel erger wijze getroffen. Geen staat heeft zulk een noodlot ondervonden dan Oostenrijk en.... Montenegro. Het groote economische geheel, dat van de Zeeuwsche [illegible] bergen tot de Adriatische Zee reikte, waardoor de Donau over een groot deel zijner lengte vloeide en door de Elbe werd besproeid, dat daardoor verband had ook met de Noordzee, dat rijk bestaat niet meer. De grenzen zijn dicht bij zijn hoofdstad samengedrongen en op die grenzen zijn tolmuren opgetrokken als evenzoovele verkeersbelemmeringen. Alleen de beweeglijkheid van den geest is ons gebleven. Treurige omstandigheden hebben wij doorgemaakt, maar wij willen het verleden het verleden laten, maar door een reaalpolitiek in dien zin dat wij terharte nemen, wat dat verleden ons leerde, opbouwend werken.

Wij zijn vast overtuigd, dat ons Oostenrijksche volk niet zal ten ongaan en eerlang zijn cultureelen arbeid in Europa zal kunnen doen gelden en weer zal kunnen hervatten. En wij hopen, dat de politieke schepping het nieuwe Oostenrijk, door nieuwe betrekkingen zich een bestaan zal kunnen verzekeren.

Zijn groote nood is vooral in Holland bekend geworden dat met de grootste hulpvaardigheid de Oostenrijksche kinderen het leven heeft helpen redden, een hulp, welke wij nimmer zullen vergeten.

Mgr. Dr. Seipel schetste dan, hoe een nieuwe taak de menschheid wacht, waarin wij katholieken vooraan hebben te staan. De menschheid was alle even en heel de wereld door vervuld van een vurig verlangen om de wereld zóó in te richten, dat de volken in vrede hebben.

Het verlangen naar vrede ligt in de harten der menschen, maar merkwaardig is 't, dat na den oorlog de vredesverdragen niet door onderhandelingen tot stand kwamen, doch werden opgelegd. Het eerste hoofdstuk der nieuwe verdragen moge al in het hoofdstuk van den Volkenbond zijn gelegd, in de vredestractaten is tegelijk de poging gedaan, om door den Volkenbond die verdragen en dus ook den vrede in de toekomst te behouden. Het ging er niet om, in het Volkenbondspact het volkenrecht op te nemen, maar wel de vredesverdragen.

Algemeen leeft in de menschheid een vurig verlangen naar vrede en men poogt dat verlangen in de werkelijkheid, in het leven te doen overgaan. Maar dat verlangen moet gefundeerd worden en er moet naar gestreeft worden, zóó, dat de wensch naar herstel der orde niet van tijd tot tijd bloedige oorlogen ontketent.

Dat verlangen is zeer oud. De oude geschiedenis toont ons al een voortdurenden strijd, om door een groote staatsgemeenschap dat verlangen te verwezenlijken.

Mgr. Dr. Seipel herinnerde er in verband mee dat 's menschen haken naar vrede aan, dat de H. Augustinus had uitgezet, hoe de natuurlijke zedenwet de bron en grondslag is van alle menschelijke wetten. En in de geschiedenis der volken kan men zien, hoe de natuurlijke zedenwet de grondslag is, waarop het volkenrecht moet rusten.

In de oudheid beproefde men aan het haken naar vrede te voldoen door het brengen der menschheid tot een groot staatkundig geheel, door het stichten van wereldrijken, door middel van verovering en onderwerping. De heerschers van het Romeinsche rijk streefden er naar de menschen samen te vatten in een grooten staat, zoodat de oorlogen steeds verder naar buiten, naar de afgelegen grenzen werden verplaatst, terwijl binnen in vrede heerschte. Welk een triomf voor de vredesidee dier dagen! Door allerlei omstandigheden konden ten slotte de grenzen van dat werelddeel niet meer verdedigd worden en de „pax romana" stortte met het Romeinsche wereldrijk ineen.

Een nieuwe wereld werd opgetrokken met de macht en de kracht van het Christendom. Vorm en traditie uit den tijd van de groote Volksverhuizing gered, trachtte men te vereenigen met den geest van het Christendom en zoo een nieuw vredesrijk te stichten. Geen wereldrijk in oud-Romeinschen zin met strijd aan den omtrek, maar door een vereeniging der volken in een volkengezin. En met den grondslag der Christelijke leer: alle menschen zijn gelijk voor God; in 't private en politieke leven der volken moest de Christelijke wet verwezenlijkt worden, de wet der naastenliefde. De idee van de Christelijke volkenfamilie onder de dubbele leiding van Paus en Keizer.

Doch vóór dat ideaal, dat diep in middeleeuwen inwerkte, kon worden verwezenlijkt, ging die wereldorde ten onder, door de invoering van het Romeinsche recht, door godsdienststrijd, enz.

Een derde periode breekt aan, gekenmerkt door het werk van den grooten apostel van het volkenrecht Hugo de Groot (Grotius). In zijn *„De jure belli et pacis"* sprak hij de stelling uit, dat het een misdaad is het openbare leven van den mensch van God los te maken en het volkenrecht van Hem onafhankelijk te maken. Hugo de Groot, die in den tijd van den 30-jarigen oorlog had geleefd, was het duidelijk dat hij zich afvroeg: wat helpt het voor den vrede, wanneer staten en volken beïnvloed worden door lieden [illegible] wetten regeeren.

Mgr. Dr. Seipel wees er dan verder op, hoe Hugo de Groot de overtuiging wilde bijbrengen, dat zelfs zij, die niet aan God gelooven, toch een volkenrecht vóór den oorlog noodig hebben. Spr. wees in dit verband op de tekortkomingen in godsdienstigen zin in de Groot's opvattingen, waardoor hij echter de verdiensten van den grooten Nederlander niet wilde verkleinen.

De vredesgedachte is een gemeengoed der menschen, en daarom wordt ook het volkenrecht op den voorgrond gebracht. Maar het is niet gelukt het oude ideaal in den nieuwsten tijd door te voeren. Men mag van een volkenrecht spreken, opbouwen kan men het niet; het fundament is ijdel; de ware grondslag is de wet van God. Als men de menschelijke overwegingen tot uitgangspunt neemt, dan zijn er geen waarborgen dat het eigenbelang van het individu of van den staat niet overheerscht. Een volkenrecht, dat tot een materialistische politiek leidt, is een bespotting van dat recht. Zoo ontstond de verkeerde idee, dat de maatschappij alleen wordt samengehouden door een met haar organen. Daartegenover moet gewezen worden op de Christelijke voorstelling van de groote menschenfamilie en dat boven de autoriteit van den staat een hoogere autoriteit staat en moet staan. Zoo moet krachtig de idee bestreden worden, dat het wezen van het volkenrecht van grondvest zijn in het domineeren van dat staatsbegrip. De leer der oude theologen werd misverstaan en verkeerd uitgelegd en de civitas humana werd tegenover de civitas Dei gesteld. Zoo werd de wereldleer van het volkenrecht prijsgegeven en ontwikkelde zich het politieke liberalisme en zoo is het gekomen, dat het vurig verlangen naar wereldvrede moest mislukken.

Dat politiek liberalisme kan geen grondslag zijn voor de menschelijke maatschappij en derhalve ook niet voor het recht in de maatschappij. De menschheid echter is nog steeds niet over de poging heen, om met ongeschikte middelen tot de vrede te geraken.

Dan wijst Mgr. Dr. Seipel op den Volkenbond. Toen spr. eenige jaren geleden voor Oostenrijk hiermee onderhandelingen voerde, en alles gereed was, wilde men toch graag het ontwerp van zijn desbetreffende rede zien. Alles vond genade, behalve één zin die de passage bevatte, dat de Volkenbond een „überstaatliche" instelling moest zijn, dus boven de staten als zoodanig moest staan. Dat kwam niet overeen met de verschillende gevoeligheden; het plan om, als uitdrukking van het menschelijk haken naar vrede door middel van den Volkenbond de vredesverdragen te handhaven, zal falen, zoolang de voornaamste grondslag aan den Volkenbond wordt onthouden.

Daarom hebben de katholieken en in het bijzonder de Katholieke Universiteit zoo'n grooten rol ten deze te vervullen; eerst moeten hechte grondslagen worden geschapen om daarop een volkenrecht te bouwen, dat ook werkelijk dien naam verdient. Met grooten nadruk schetste Mgr. Dr. Seipel dan, hoe wij allen moeten helpen aan den Christelijken opbouw van de menschelijke maatschappij, in welk verband hij wees op de groote sociale hervormingen in dien geest, zooals die werden aangevat onder leiding van Paus Leo XIII, die op den grondslag van den beroemd geworden *Rerum Novarum* de richting aangaf waarlangs de sociale kwesties tot oplossing moeten worden gebracht.

Zoo moeten wij allen in den nieuwen politieken nood ook blijven doorwerken aan de sociale problemen onder de staten en volken.

De jonge katholieke Universiteit van Nijmegen zal zich mede voor deze hebben aan te gorden, waar theologen, juristen en philosophen zullen samenwerken voor den opbouw der menschelijke maatschappij. (Lang aanhoudend applaus).

De rector magnificus, prof. De Langen-Wendels, bracht in het Duitsch Mgr. Dr. Seipel warmen dank, niet enkel voor den inhoud zijner magistrale rede, maar ook voor de wijze, waarop hij met zijn woord wist te pakken. Mgr. Seipel heeft ons geleerd, dat zijn ideeën niet alleen gekenmerkt worden door een onverwoestbaar idealisme, maar dat ook de ideeën beproefd zijn in den storm der tijden, door de macht zijner persoonlijkheid en door de ervaring van de politieke resultaten.

Wij danken u, vervolgde spr., niet enkel voor uw woord, maar vooral voor uw daad. Dat deze idee diep in onze zielen zal indringen; zij zullen in ons diepste katholieke geloofsbewustzijn bloeien in onze Universiteit, en Nederland, het land van Erasmus en Hugo de Groot en het land van Mgr. Dr. Seipel in gemeenschappelijken arbeid helpen streven naar de verzoening van alle volken. (Langdurig applaus).

Prof. Dr. De Langen-Wendels deed daarop Mgr. Dr. Seipel uitgeleide.

(De Gelderlander.)

Eenige details uit ons havenbedrijf.

III

2. Gegevens betreffende de „C. S. M."

Omtrent de **C. S. M.** ontvingen wij de volgende details, waarvoor wij den Heer H. W. VAN OCKENBURG oprechten dank betuigen.

Zooals men weet, is de *Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij* een onderdeel van de *Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij.*

Deze **C. S. M.** omvat 1o. de tankvloot, die de ruwe olie van Maracaibo aanvoert 2o. het vrachtschip *Asiento*, bestemd voor het transport van gasoline, petroleum enz. naar verschillende plaatsen in West Indie, 3o de sleepbooten, d.i. de *Samson* en die de 2 zeelichters naar Maracaibo sleepen, 4e de twee zeelichters, eveneens bestemd voor aanvoer van ruw olie van Maracaibo.

A. *De vloot bestond uit:*

ult. 1923.	
10 tankers, totaal bruto inhoud	10.300.92 R.T.
1 vrachtschip voor verpakte producten (*„Asiento"*)	610.71 „
3 sleepbooten	759.98 „
2 zeelichters	1.587.17 „
	13.258.78 R.T.
ult. 1924.	
13 tankers, totaal bruto inhoud	26.313.15 R.T.
1 vrachtschip	610.71 „
3 sleepbooten	759.98 „
2 zeelichters	1.587.17 „
	29.271.01 R.T.
ult. Mei 1925.	
16 tankers	34.397.88 R.T.
1 vrachtschip	610.71 „
3 sleepbooten	759.98 „
2 zeelichters	1.587.17 „
	37.355.74 R.T.

In den loop van dit jaar worden nog verwacht 4 tankers, ieder van ± 2700 R.T. bruto inhoud.

B. 1. *Aantal reizen naar Maracaibo.*

Gedurende 1923	691
Gedurende 1924	853
1 Januari 1925—31 Mei 1925	431

2. *Aantal reizen van het vrachtschip „Asiento"*

Gedurende 1923	17
Gedurende 1924	18

C. *In dienst der C. S. M.*

	VOOR DIENST AAN BOORD.	
	Officieren en Machinisten	*Bemanning*
ult. 1923	—	290
ult. 1924	—	350
Mei 1925	150	370

Uit den aard van het petroleumbedrijf kan, wat de lossing der schepen betreft, geen vergelijking gemaakt worden met de **K W.I.M.** Bij deze laatste zijn altijd groote ploegen werkvolk noodig voor het lossen, terwijl bij de **C. S. M.** de lading ruwe olie door de pompinstallatie van het schip wordt uitgepompt. De andere arbeiders, bestemd voor de aansluitingen der schepen en dergelijk werk, alsook voor het lossen en laden bij het S.S. *Asiento*, behooren niet tot de **C. S. M.** maar staan in dienst van de **C. P. I. M.**

D. *Betaalde loonen aan bemanning. ('t Walpersoneel, alsook officieren en machinisten zijn hierbij* **niet** *inbegrepen)*

1923	fl. 364.000
1924	520.000
1 Jan.—31 Mei '25	255.000

3. Gegevens omtrent de Red D line.

Gedurende het jaar 1924 hebben 145 stoombooten van de *Red-D-line* de haven van Curaçao aangedaan.

Aan LOONEN werd door het agentschap alhier in dat jaar uitgekeerd aan:

de *havenarbeiders*	fl. 105.000
de *kustmatrozen*	103.000
totaal:	fl. 208.000

4. Gegevens omtrent het steenkolentransport.

Ook *de levering van steenkolen aan de stoomschepen* mogen we wel als een onderdeel van het havenbedrijf beschouwen.

Volgens de officieele opgaven van het Gouvernement werden in 1924 hier aan de stoomschepen afgeleverd:

72.010 ton steenkolen, een waarde vertegenwoordigend van bijna 1.553.000 gld.

Voor zoover de firma MADURO & SONS, de grootste importeur van steenkolen, betreft, werden in 1924 voor het *lossen en laden van steenkolen* uitbetaald aan loonen de som van 221.350 fl.

In totaal werd dus in 1924 aan loonen uitgekeerd aan havenarbeiders, kustmatrozen en inlandsche bemanning.

1. door de K. W. I. M.	**fl. 606.327**
2. door de C. S. M.	**520 000**
3. door de *Red D line*	**208.000**
4. voor 't lossen en laden van steenkolen	**221.350**
totaal:	**fl. 1.555.677**

Nadere gegevens omtrent de loonen door de agentschappen alhier van de Engelsche, Duitsche, Fransche, Spaansche en Italiaansche Stoomvaartlijnen uitgekeerd, staan ons niet ten dienste.

Hoewel deze zeker gering zullen zijn in verhouding tot die van *K.W.I.M.* de *Red D line* en de *C. S. M.* vormen ze allen te zamen toch zeker een vrij aanzienlijk bedrag.

Zooveel staat buiten twijfel vast, dat door het havenbedrijf hier een enorm kapitaal in handen van den werkenden stand komt.

Onder dit laatste opzicht kunnen wij deze cijfers nog belangrijk aanvullen.

En hiermede veroorlooven wij ons een kleine uitweiding buiten het eigenlijk gezegde havenbedrijf.

In bovengenoemde cijfers zijn wel de loonen opgenomen van de **C. S. M.** maar *niet* die van de **C. P. I. M.**, dus *niet* de loonen van de talrijke fabrieksarbeiders, die op de *Isla* werkzaam zijn. En hoevelen dit zijn, kan men 's namiddags na 5 uur aan den Waterkant het best beoordeelen, wanneer de *Samson* en de motorbooten met de lichters volgepakt met werklui, die op dat uur van de *Isla* terugkeeren na volbrachte dagtaak, aanleggen.

Ofschoon we de looncijfers over 1924 van deze fabrieksarbeiders niet tot onze beschikking hebben, is er toch wel een middel deze zeer dicht te benaderen, althans een minimumcijfer daarvoor te noemen.

In het laatste *Koloniaal Verslag*, dat dus de officieele opgaven verstrekt over 1923, werd door de Directie van de **C. P. M.** o. a. het volgende neergeschreven:

„Aan loonen werd (over 1923) *maandelijks* aan de fabrieksarbeiders en aan het scheepsvolk rond fl. 77.000 uitbetaald."

Dat is dus over het geheele jaar 77.000 × 12 = 924.000 fl.

Nu blijkt uit de bovengenoemde cijfers over het havenbedrijf, dat de **C. S. M.** alleen aan de bemanning der vloot (zonder de officieren en machinisten daarbij te rekenen) over 1923 uitbetaalde fl 364.000 zoodat, er dus voor de fabrieksarbeiders van de *Isla* overblijft 924.000 — 364.000 = **fl 560.000.**

Dat was over 1923.

Bij de groote uitbreiding die ook de raffinaderij in het afgeloopen jaar onderging, zal het getal dezer arbeiders zeker wel niet verminderd, eerder nog aanzienlijk uitgebreid zijn.

Als minimum mogen we dus ook over 1924 zeker wel het bedrag van 560.000 fl. aannemen.

Het bovengenoemde bedrag

van	fl. 1.555.000
vermeerderd met	560.000 fl.
geeft een totaal van	2.115.000 fl.

dat over 1924 hier aan loon door den werkenden stand verdiend is.

Voegt men hier bij, wat door de *andere* stoomvaart-Mijen is uitbetaald en wat over dat jaar door de *Delftsche Pletterij* van de firma ENTHOVEN hier is uitgekeerd, dan kan men zeker voor de laatste alleen reeds tot een waarschijnlijk bedrag van ruim een half millioen gld. Immers uit een vroeger door ons vermelde opgaaf herinnert men zich misschien

nog, dat de **Pletterij** *wekelijks* ongeveer 11.000 fl. uitbetaalde, een bedrag dat zeker voor het grootste deel hier op Curaçao verteerd werd.

Doch hiermede hebben we nog niet een volledig overzicht, hoeveel geld hier door de bovengenoemde grootbedrijven in circulatie kwam.

Immers bij de bovengenoemde cijfers van de **C.S.M.** en **C.P.I.M.** is het Europeesch personeel niet inbegrepen.

Volgens het *Kol. Verslag* over 1923 bedroeg dat Europeesch personeel bij deze twee bedrijven 162 personen.

Alleen het Europeesch *vloot*-personeel was in de eerste maanden van dit jaar reeds aangegroeid tot 150 pers. zoodat we voor beide te zamen voor 1924 wel op een 200 Europeanen mogen rekenen. Neemt men *gemiddeld* voor gage van kapiteins, stuurlui en machinisten en voor salaris van het technische personeel op de *Isla* werkzaam een bedrag van 3000 fl. per pers, dan komt uit dezen hoofde ook weer ruim een half millioen gld. het geld in circulatie versterken. Alles te zamen komen we dus vèr over de **drie millioen gld**.

Berichten uit de Kolonie.

De gestrande „Zulia."

Vorige Zaterdag kwam hier bericht dat de *Zulia* van de *Red-D-Line* op de Roques-eilanden gestrand, als verloren kon beschouwd worden. Een later bericht meldde weer dat er nog kans bestond het schip te behouden.

Eenige zeilschepen van La Guayra daarheen gezonden trachtten een deel der lading over te nemen. Er zijn o.a. 30 Amerikaansche auto's aan boord, bestemd voor Caracas en Maracaibo. Deze alleen vertegenwoordigen reeds een waarde van fl 100.000. En het bleek geheel onmogelijk op die gevaarlijke plaats bij zware branding zulke zware kisten in die zeilschepen over te laden. Het bergingsschip *Merlit* heeft er zijn roer verspeeld. Nog een andere boot van dezelfde bergingsmaatschappij van Keywest heeft tevergeefs getracht de Zulia vlot te maken. Het schip is nu verlaten en alle verdere pogingen om het schip te redden zijn opgegeven.

Omtrent de lading is nog niets bekend. Mogelijk dat de Assurantie Mij van de lading nog zal probeeren hiervan nog iets in veiligheid te brengen. Lukt dat niet, dan zullen de strandjutters van de kust wel elkander den buit gaan betwisten.

Vaarwel.

Mr. B. J. RULAND, het lid van het Hof van Justitie, sedert bijna een jaar hier op Curaçao aangekomen, is wegens bijna voortdurende ziekte voor den dienst in de tropen afgekeurd, en l.l. Donderdag met het SS. *Crijnssen* weer naar Nederland vertrokken.

C. S. M.

Het S.S. *Relief* heeft van de kalme dagen gebruikt gemaakt om de olietankboot *Marsella*, van de plaats, waar zij op Paraguaná gestrand was, weer af te sleepen en vlot te maken. Maandagmorgen kwam hier het telegram aan, dat dit werk gunstig geslaagd was en denzelfden namiddag tegen 3 uur kwam de *Relief* met de „Marsella" voor de haven.

De *Marsella* kwam met eigen stoom de haven binnen. Woensdagavond is de *Marsella* naar Trinidad vertrokken om te dokken, zoo noodig om gerepareerd te worden.

— Een der tankbooten van de C.S.M., de *Carlota* is op het Meer van Maracaibo in aanvaring gekomen met een zeilschip, dat spoedig daarna zonk.

De tankvloot heeft pech in de laatste tijd.

— In de Holl. bladen vonden wij nadere bijzonderheden omtrent de aanvaring van het olietankschip *Maruja* bestemd voor de C.S.M.

Deze aanvaring had plaats 's morgens vroeg op 16 Mei in het Kanaal, zonder dat men wist met welk schip de aanvaring plaats vond. De *Maruja* liep dienzelfden dag Dover binnen met schade aan bakboordsboeg en gebroken ankerkluis. Bovendien waren twee platen ingedrukt, doch het schip maakte geen water. Den volgenden dag is de *Maruja* te Rotterdam teruggekeerd om te repareeren. Nadermand is gebleken dat de *Maruja* in aanvaring is geweest met het Fransche stoomschip *Bordeaux*, dat op reis van Bordeaux was naar Rotterdam. Dit stoomschip was reeds daags te voren te Rotterdam binnengeloopen.

C. R. K. Volksbond.

In plaats van den Heer J. H. SPROCKEL, die wegens vertrek naar Holland, zijn ontslag vroeg als President van den *Curaçaoschen R. K. Volksbond*, is Maandagavond in een druk bezochte Alg. vergadering met bijna algemeene stemmen benoemd de Heer JOHN DE JONGH.

Onze hartelijke gelukwenschen, hopend, dat de nieuwe President met evenveel succès als zijn voorganger den C. R. K. V. tot nog hoogeren bloei zal weten te brengen.

Inspecteur van Onderwijs.

Op gezag van het *Koloniaal Weekblad* deelen we mede, dat de Regeering in Holland tevergeefs getracht heeft een der Nederlandsche Schoolopzieners tot het aangaan van een dienstverband voor Curaçao (als Inspecteur van het onderwijs) te bewegen.

Petroleumbrand te Maracaibo.

Zooals wij reeds in ons vorig nummer vermelden, is er de vorige week op de concessies van *La Rosa* aan het Meer van Maracaibo een geweldige petroleumbrand uitgebroken. De brand ontstond plotseling 's nachts om 2 uur. Aan boord van het SS. *Amazone* van de K.W.I.M, dat daar lag om haar lading van ijzerwerk te lossen, werd het eerst de aandacht getrokken door een vreemdsoortig suizen, terwijl men echter niets bijzonders kon zien. Plotseling spoot een geweldige vuurstraal wel 300 voet hoog de lucht in. Het bleek dat een der petroleumputten in brand stond, die met ontzettend geraas de brandende olie omhoog spoot. In allerijl werd op de *Amazone* en een Noorsche stoomboot met een lading hout aan boord, stoom gemaakt, om van die gevaarlijke plek weg te stoomen. Weldra was over een lengte van twee Kilometer alles langs den oever en ver het land in herschapen in een ontzettende vuurzee, die aan den overkant van het Meer te Maracaibo midden op den dag ondanks den grooten afstand van 22 mijl heel goed zichtbaar was.

De brand heeft twee dagen geduurd. Ook de open oliereservoirs omringd door dammen zijn uitgebrand. Ook 8 putten zouden uitgebrand. Men heeft getracht met zand en gasbommen het vuur te blusschen. Alle hutten der inlandsche werklieden en verschillende gebouwen zijn mede een prooi der vlammen geworden. Reeds den eersten dag kwamen veel vluchtelingen van de concessies te Maracaibo aan om een onderdak te zoeken. Naar men zegt werden ook zeven Amerikanen vermist. Een ander bericht meldde ons dat er 15 personen zouden omgekomen zijn.

— Nader ontleenen we nog aan *La Información* van Maracaibo:

De brand ontstond in put *R. 28*, die daags te voren eerst was aangeboord en naar schatting 50.000 vaten daags opleverde.

De brand deelde zich terstond mede aan 3 putten van de *Venezuela Oil Conc.* aan 2 van de *Venez. Gulf* en aan 3 van de *Lago Petr.* waarschijnlijk door een vonk van een ketel ontstaan. De brand aan deze putten werd spoedig gebluscht, alleen die van R. 28 bleef doorbranden.

Alle motorbooten enz. werden terstond van Maracaibo gezonden om hulp te verleenen. Ook met auto's en vrachtwagens trok men naar de plaats des onheils om de vluchtelingen te vervoeren.

Des morgens ten 10 uur steeg het vliegtuig *Caldas A* met personeel van de Petroleum Mijen op om van uit de lucht den omvang van de ramp te kunnen overzien. Het groote open reservoir in den grond uitgegraven, dat in brand stond, bevatte 150.000 barrels olie.

Den volgenden nacht 1.45 uur gelukte het de brand in put *R. 28* en drie uur later ook daar in den omtrek te blusschen. Alleen stond toen nog put *R. 17* van de *Lago* in brand. Doch deze hoopte men toen ook spoedig meester te worden.

De brand, die het hevigst woedde in put *R. 28* van de *Venez. Oil Conc.* en in twee putten v. d. *Brit. Equat. Oil Co.* werd gebluscht door ze met krachtige machines vol water te pompen.

Gisteren kwam hier de tankboot *Mariana* voor *C.P.I.M.* binnen, weer met een lading olie afkomstig van *La Rosa*.

Doodgereden.

Woensdagmiddag 1 uur is er tegenover het *Militair Tehuis* op Pietermaai een meisje van 9 jaar door een auto overreden. Het kind bekwam een schedelbreuk en overleed eenige minuten na het ongeval.

Naar men zegt heeft de chauffeur geen schuld.

Plaatsgebrek.

Wegens overvloed van copie moeten de schepenlijsten, twee ingezonden stukken een bericht over de *Lago Petr. Co.* enz. tot de volgende week blijven liggen.

De Gaviota.

Door de olietankboot *Neptunus* is Dinsdag hier binnengesleept de driemaatschoener *Gaviota*, (met hulpmotor aan boord), die in zee drijvend gevonden was.

Officeele Berichten.

Albert Abath is op de proef voor den tijd van drie maanden benoemd tot tijdelijk agent van politie 2e klasse.

De heer Mr. B. J. M. H. Ruland, Lid van het Hof van Justitie in Curaçao is, op zijn verzoek, van zijn functie ontheven.

De tijdelijke hulpkommies der belastingen alhier, A. I. Lamper is overgeplaatst naar Aruba.

J. H. v. Werkhoven is tijdelijk benoemd tot schrijver alhier en werkzaamgesteld ten kantore van den Kolonialen Ontvanger.

Kon. West-Indische Maildienst.

Wij ontvingen van de K.W.I.M. het jaarverslag over 1924.

Aan dit verslag over 1924 ontleenen wij, dat de vaart in het afgeloopen jaar minder bevredigend was. De winst bedraagt slechts f 5905.— tegen f 5082.— in 1923. Dividenduitkeering kan niet plaats vinden.

De rijzing der stookolieprijzen, waarvan de invloed slechts gedeeltelijk door de daling der kolenprijzen ongedaan gemaakt zal worden, zal in het loopende jaar op een hoogere uitgave komen te staan.

Ontvangen.

van de firma MENSING & Co. alhier een kalender van 1925 reclame voor *Macfarlane Lang's Distinctive Afternoon Tea Biscuits*.

— van den Heer C. S. GORSIRA JPEZN (nieuw kantoor Hoek Handelskade en de Ruyterkade) nieuwe tijdtafels van de *Navigazione Generale Italiana*, *Compagnie Générale Transatlantique*, en van de *Colombian Steamschip Co. Inc.* waarvan de Heer GORSIRA agent is.

De Rifbrug.

De brug over het Rifwater, die eenigen tijd geleden aanmerkelijk verbreed werd, is deze week in het ongereede geraakt door dat een pontje of vlot tegen een der pijlers stootte, die afbraak. Om gevaren te voorkomen was de brug daarna voor auto's gesloten, zoodat ook de mooie rijweg over het Rif gedurende dien tijd niet kan gebruikt worden. De pilaar wordt zoo dra mogelijk door een betonpijler vervangen. De brug is weer voor auto's open.

INSPECTIE-ONDERWIJS.

EXAMENS.

De wnd. Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in de kolonie Curaçao ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10n December 1921 (P. B. 1921 No. 79) zullen worden afgenomen in de maand SEPTEMBER 1925.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den

1sten Juli 1925 schriftelijk

aanmelden bij den wnd. Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van de bij de onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van een geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van ACHTTIEN JAREN hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Kolonialen Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van:

VIJF GULDEN voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der VIERDE KLASSE, en van het examen in gymnastiek, teekenen, nuttige of fraaie handwerken;

TIEN GULDEN voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der DERDE KLASSE en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche en Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) der derde of vierde klasse;

VIJFTIEN GULDEN voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in het 2e lid van artikel 27 en in het 2e lid van artikel 42 der onderwijs-verordening 1907.

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de CURAÇAOSCHE COURANT bekend zijn gemaakt.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens te spreken elken ZATERDAG des morgens van 9—12 uur op de inspectie van het Onderwijs, Fort Amsterdam.

Curaçao, 25 Mei 1925.

De wnd. Inspecteur van het Onderwijs,

HERMUS.

5—3

TE KOOP

en bloc of bij gedeelten,

de op ASIENTO aanwezige complete inrichtingen voor HUISVESTING en VOEDING van 250 man,

bestaande uit:

HOUTEN GEBOUWEN, met Asbest-cement-platen gedekt, groot van 5 x 5 tot 15 x 60 M;
BOUWMATERIALEN, deuren, sloten, waschtafels, douches, gootsteenen, clossets;
MEUBILAIR, eiken tafels, banken, kribben, matrassen, linnengoed;
KEUKEN, ijzeren fornuis, vertinde keukeninventaris, snijmachine, ijskasten;
CANTINE-INVENTARIS, 2 biljarts, Victrola, klaptafels, rieten stoelen;
DIVERSEN: glas- en aardewerk, huishoudelijke benoodigdheden;
VERBRUIKSARTIKELEN, tabak, bols, blikgroenten, thee, witte schoenen, witte en blauwe pakken, wasch- en toiletzeep, zeepschilfers (voor wasscherijen.)

Reflectanten worden verzocht zich vóór den 15n Juni a.s. *schriftelijk* te wenden tot de

PLETTERIJ v/h L. I. ENTHOVEN,

Curaçao.

KIJKDAG nader bekend te maken. 2—2

TE HUUR:

met meubels of zonder meubels.

Modern ingericht gemeubeld huis, zitkamers, eetkamer, 4 slaapkamers, bad, W. C., tuin, garage, regenbak. Contract voor 7 maanden vanaf 1 Juni a. s.

Te bevragen:

Administratie van dit Blad.